

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 78 Pn-1353/2025-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda dr.sc. Ljiljani Matuško Antičić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Daria Kovačevića, iz Sesveta, Mirka Bogovića 11, OIB: 51473863000 zastupan po punomoćniku Tomislavu Miličević, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d., iz Zagreba, Listopadska 2, OIB: 94472454976 zastupan po punomoćniku Ivanu Glavaš, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 13. srpnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Luke Puljiza, odvjetničkog vježbenika iz Odvjetničkog društva Miličević i Šupuković d.o.o. iz Zagreba i punomoćnika tuženika Damira Salahovića, odvjetnika iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri iz Zagreba, dana 27. kolovoza 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., iz Zagreba, Listopadska 2, platiti tužitelju Dariu Kovačević, iz Sesveta, Mirka Bogovića 11, daljnji iznos s osnova imovinske štete u visini od 116,13 EUR sve sa zateznom kamatom tekućom od dana 11. kolovoza 2020. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena te od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., iz Zagreba, Listopadska 2, naknaditi tužitelju Dariu Kovačević, iz Sesveta, Mirka Bogovića 11, parnični trošak u iznosu od 1.454,10 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 27. kolovoza 2026. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo

polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 22.12.2019. godine u Sesvetskom Kraljevcu stradao u prometnoj nezgodi kao vozač vozila reg. oznake ZG 6816-GE i tom prilikom zadobio tjelesne ozljede, a za nezgodu je odgovoran osiguranik tuženika koji je upravljajući svojim vozilom, ne poštujući prometna pravila o prednosti prolaska, naletio na njegovo vozilo i na taj način uzrokovao predmetnu prometnu nezgodu. Nadalje tužitelj navodi da je vozilo štetnika u vrijeme predmetne nezgode bilo osigurano kod tuženika po polici osiguranje od automobilske odgovornosti. Tužitelj navodi da je u štetnom događaju zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, a radi čega mu je pružena pomoć u KBC Zagreb. Tužitelj potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i imovinsku štetu s osnova tuđe pomoći i njege u iznosu od 22.000,00 kn. Tužitelj nadalje navodi da se dana 10.08.2020. godine obratio odštetnim zahtjevom tuženika koji mu je isplatio iznos od 8.600,00 kn na ime naknade štete, te potražuje naknadu štete umanjenu za nesporno isplaćeni iznos, potražuje naknadu štete zbog povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 13.400,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku, odnosno od 11.08.2020. godine. Tužitelj predlaže sudu usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da su nesporne činjenice nastanka štetnog događaja, pasivne legitimacije i odgovornosti tuženika, a osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva dok sam osnov s naslova neimovinske štete nije sporan. Tuženik navodi da bi za pravilno utvrđenje činjeničnog stanja trebalo izvršiti uvid u cjelokupni zdravstveni karton tužitelja poradi utvrđenja premorbidnog stanja istog. Nadalje tuženik navodi da je u cijelosti sporan utuženi početak tijeka zakonskih zateznih kamata na utuženu naknadu štete s obzirom da tuženik kao osiguratelj pravilnom primjenom odredbi čl. 12. ZOOP-a ne može pasti u zakašnjenje s ispunjenjem obveze prije nego je opseg štete dokumentiran i potkrijepljen relevantnim ispravama na temelju koji se može utvrditi visina obveze (dospijeće obveze tuženika ne može nastupiti prije završetka liječenja i stabilizacije zdravstvenog stanja tužitelja). Tuženik navodi da su obveze tuženika kao osiguratelja po polici osiguranja od auto-odgovornosti propisane odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, koji pak te obveze osiguratelja regulira na poseban način, time da treba naglasiti da postoji bitna razlika između odgovornosti štetnika i odgovornosti osiguravatelja – jedno je odgovornost štetnika, uređena ZOO-om, a drugo obveze osiguravatelja koje na temelju i unutar okvire te odgovornosti nastaju, a propisane su ZOOP-om. Tuženik predlaže da se tužitelj očituje da li je njegovo liječenje okončano. Tuženik predlaže sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Nakon provedenog dokaznog postupka sud je presudom poslovni broj Pn-1051/2021-22 od 28. ožujka 2024. godine usvojio tužbeni zahtjev. Povodom žalbe tuženika rješenjem Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-623/2024-2 od 28. ožujka 2024. godine ukinuta je presuda ovog suda za iznos od 231,00 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 11. kolovoza 2020. godine pa do isplate i pod točkom II. izreke presude u dijelu u kojem je odlučeno da tuženik naknadi trošak postupka tužitelju u iznosu od 1.235,00 EUR sa

zateznom kamatom tekućom od 28. ožujka 2024. godine do isplate. To iz razloga jer sud nije obrazložio kako je vrednovao mjerila koja utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno i u kojoj mjeri. Nadalje se navodi da tuženik u svojstvu žalitelj prvostupanjsku presudu ne pobija u dijelu kojim je naloženo tuženiku da isplati tužitelju iznos od 1.000,00 eura sa zateznom kamatom, kao i dijelu kojim je naloženo podmiriti parnični trošak u iznosu od 800,00 eura sa zateznom kamatom tako da je u tom dijelu prvostupanjska presuda stekla svojstvo pravomoćnosti.

4. U ponovljenom suđenju sud je u dokaznom postupku pročitao dopis tužitelja tuženiku (list 4 spisa), medicinsku dokumentaciju za tužitelja, zdravstveni karton za tužitelja (list 7-10, list 52-74 spisa), nalaz i mišljenje vještaka dr. Žarku Rašić i dopunsko očitovanje vještaka.

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svakog za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88105, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

5. Između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja, odgovornost, pasivna legitimacija, osnov tužbenog zahtjeva, sporna je visina štete i tijek zatezne kamate na utuženi iznos.

Nije sporno da je tuženik u mirnom postupku isplatio tužitelju dana 10. kolovoza 2020. godine isplatio na ime naknade štete iznos u visini od 8.600,00 kn, i to s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno/duševno zdravlje iznos u visini od 8.400,00 kn i s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu iznos u visini od 200,00 kn.

6. U ponovljenom suđenju sud je na okolnost visine tužbenog zahtjeva pročitao nalaz i mišljenje vještaka Žarka Rašića.

Vještak dr. Žarko Rašić u svom nalazu i mišljenju od 09.08.2022. (list 33-34 spisa) navodi da je izvršio uvid u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju za tužitelja koja prileži u spisu, a iz koje medicinske dokumentacije je vidljivo da je tužitelj stradao u štetnom događaju dana 22.12.2019. godine i pri tome zadobio ozljede opisane u medicinskoj dokumentaciji, tužitelj je zadobio istegnuće mišića vrata, natučenje desnog ramena, natučenje desnog ručnog zgloba i natučenje desnog koljena. Nakon štetnog događaja pregledan je od strane kirurga, učinjena je odgovarajuća RTG obrada, bez prijeloma, postavio se ovratnik, preporučena je simptomatska terapija. Proveden kontrolni pregled kirurga, učinjen pregled fizijatra te je tužitelj provodio propisanu fizikalnu terapiju. Liječenje je završeno, odnosno stanje se stabiliziralo nakon provedene fizikalne terapije koja je trajala do 01. 07. 2020. godine. Tužitelj je trpio bolove jakog intenziteta, trajnog karaktera koji su bili sumarno 1 dan, srednjeg intenziteta trajnog karaktera sumarno 7 dana, bolovi slabijeg intenziteta trajnog karaktera trajali su sumarno tijekom 45 dana, povremeni bolovi manjeg intenziteta iskazani su kroz smanjenje životnih aktivnosti. Tužitelj je trpio tzv. primarni strah (tj. strah koji se javlja u samoj situaciji neposredne životne ugroženosti i istovremenog ozljeđivanja) bio je jačeg intenziteta i kraćeg trajanja, trpio je sekundarni strah (tj. strah koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i mogućih posljedica i mogućih komplikacija) jačeg intenziteta u trajanju od kumulativno 2 dana, srednjeg intenziteta u vremenu od kumulativno 5 dana, manjeg intenziteta u trajanju od kumulativno 20 dana. U navedenom štetnom događaju tužitelj je zadobio istegnuće mišića vratne kralježnice te je navedena ozljeda kralježnice dovela do trajnog smanjenja životnih aktivnosti od 2%, koja se očituje u ograničenoj pokretljivosti

vratnog segmenta kralježnice i povremenim bolovima prilikom dužeg rada u nefiziološkom položaju glave i tijela. Navodi da nakon predmetnog štetnog događaja tužitelju je bila potrebna tuđa nestručna pomoć u trajanju sumarno 14 dana po 2 sata dnevno, te još 7 dana po 1 sat dnevno za uobičajene kućanske poslove pomoć pri odlasku u trgovinu i slično.

Nalaz i mišljenje vještaka sud je u cijelosti prihvatio, jer je dano na jasan i određeni način, u skladu s pravilima struke. Tužitelj nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka. Tuženik ustraje kod prijedloga da tužitelj dostavi presliku zdravstvenog kartona kako bi se vještak očitovao o samom tijeku liječenja, te o eventualno zabilježenim tegobama nakon predmetne nezgode, a iz razloga jer u spisu ne postoje nikakvi dokazi da bi kod tužitelja zaostale trajne posljedice od 2 %, a postoji pauza u liječenju od preko pola godine, nije učinjen preporučen FSVK, niti je tužitelj obavio pregled kod neurologa te nije obavljena niti kontrola kod kirurga nakon liječenja, pa ostaje nejasno na temelju koje medicinske dokumentacije je vještak zaključio da zaostaju trajne posljedice.

7. Tužitelj dostavlja preslik zdravstvenog kartona u tijeku postupka. Sud je dopunski saslušao vještaka na primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje vještaka.

Vještak dr. Žarko Rašić u dopunskom očitovanju navodi nakon što je izvršio uvid u zdravstveni karton za vremensko razdoblje od 28.12.2007. godine do 06.04.2022. godine kako je vidljivo da tužitelj u vremenskom razdoblju od 2007. godine nije imao ozljeda vratne kralježnice, zabilježen je predmetni štetni događaj u zdravstvenom kartonu i to je zabilježeno 06.03.2020. godine kada je donio na pregled kontrolne nalaze kirurga od 31.12.2019. godine, izdane su mu uputnice za RTG snimanje i fizikalnu terapiju. U odnosu na primjedbe tuženika kako kod tužitelja postoji pauza u tijeku liječenja navodi da je vidljivo da je tužitelj pregledan 31.12.2019. godine, nakon toga se javio kod nadležnog liječnika koji mu je izdao uputnicu za ambulantnu fizikalnu terapiju u trećem mjesecu, a pregled fizijatra je učinjen u šestom mjesecu 2020. godine. Dakle postoji produženo liječenje ali ne neki duži prekid u kontinuiranom liječenju. Navodi u odnosu na procjenu smanjenja životne aktivnosti da u medicinskoj dokumentaciji postoji opis ograničene pokretljivosti vrata, a također je istu procjenu temeljem kliničke slike i pregleda i utvrđeno je smanjenje životnih aktivnosti, odnosno ograničena pokretljivost vrata.

Ovakvim dopunskim očitovanjem po mišljenju suda otklonjene su sve primjedbe tuženika.

8. Odredbom čl. 19. st.1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) je propisano da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, dok je u st. 2. čl. 19. ZOO-a pojašnjeno pravo osobnosti na način da je pored ostalog pod tim utvrđeno i pravo na tjelesno i duševno zdravlje. Sud je uzevši u obzir sve navedene i utvrđene činjenice, posebno trajanje i intenzitet fizičkih boli i straha, te zaostalih trajnih posljedica, a kako je to utvrdio vještak u nalazu i mišljenju, ocijenio da tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje. Zakon o obveznim odnosima u odredbi čl. 1100. st. 1. propisuje da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Također, pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom (čl. 1100. st. 2. ZOO).

9. Županijski sud u Zadru u obrazloženju rješenja poslovni broj GŽ-623/2024-2 od 03. lipnja 2025. godine navodi da nisu jasno vrednovana mjerila koja utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno i u kojoj mjeri.

10. U ponovljenom suđenju sud je analizirajući nalaz i mišljenje vještaka dr. Željka Rašića ocijenio da je taj nalaz stručan, obrazložen, te izrađen na temelju priležne medicinske dokumentacije pa ga je kao takvog u cijelosti prihvatio. Sud je utvrdio da kod tužitelju postoji ograničenje koja se očituje u ograničenoj pokretljivosti vratnog segmenta kralježnice i povremenim bolovima prilikom dužeg rada u nefiziološkom položaju glave i tijela, te mu je zbog ozljeđivanja u prometnoj nezgodi smanjenja životna aktivnost 2%. Nadalje utvrđeno je na temelju nalaza i mišljenja vještaka da je tužitelj trpio bolove jakog intenziteta, trajnog karaktera bili su sumarno 1 dan, srednjeg intenziteta trajnog karaktera sumarno 7 dana, bolovi slabijeg intenziteta trajnog karaktera trajali su sumarno tijekom 45 dana, povremeni bolovi manjeg intenziteta iskazani su kroz smanjenje životnih aktivnosti. Tužitelj je trpio tzv. primarni strah (tj. strah koji se javlja u samoj situaciji neposredne životne ugroženosti i istovremenog ozljeđivanja) bio je jačeg intenziteta i kraćeg trajanja, trpio je sekundarni strah (tj. strah koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i mogućih posljedica i mogućih komplikacija) jačeg intenziteta u trajanju od kumulativno 2 dana, srednjeg intenziteta u vremenu od kumulativno 5 dana, manjeg intenziteta u trajanju od kumulativno 20 dana.

11. S obzirom na ovako prihvaćeni nalaz i mišljenje i dopunsko očitovanje medicinskog vještaka sud je utvrdio da je kod tužitelja došlo do povrede prava osobnosti iz čl. 19. ZOO-a jer je oštećeno njegovo tjelesno odnosno duševno zdravlje u vidu tjelesnih ozljeda te imajući u vidu utvrđenje suda da težina povrede i okolnosti predmetnog slučaja tužitelju daju pravo na pravičnu novčanu naknadu (čl. 1100. st. 1. ZOO).

12. Sud bi tužitelju zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje dosudio po kriteriju pretrpljenih bolova iznos u visini od 896,82 EUR, a u odnosu na koje pretrpljene bolove vještak je utvrdio da je tužitelj trpio bolove jakog intenziteta, trajnog karaktera koji su bili sumarno 1 dan, srednjeg intenziteta trajnog karaktera sumarno 7 dana, bolove slabijeg intenziteta trajnog karaktera koji su trajali sumarno tijekom 45 dana. Po kriteriju pretrpljenog straha sud bi dosudio tužitelju iznos u visini od 796,34 EUR imajući u vidu da je vještak utvrdio da je tužitelj trpio tzv. primarni strah (tj. strah koji se javlja u samoj situaciji neposredne životne ugroženosti i istovremenog ozljeđivanja) koji je bio jačeg intenziteta i kraćeg trajanja, trpio je sekundarni strah (tj. strah koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i mogućih posljedica i mogućih komplikacija) jačeg intenziteta u trajanju od kumulativno 2 dana, srednjeg intenziteta u vremenu od kumulativno 5 dana, manjeg intenziteta u trajanju od kumulativno 20 dana. Nadalje zbog smanjenja životnih aktivnosti koje je vještak utvrdio u omjeru od 2% sud bi tužitelju dosudio iznos u visini od 1.408,13 EUR. Kod dosuđivanja iznosa do 1.408,13 EUR sud je imao u vidu da će tužitelj trebati ulagati pojačane napore prilikom obavljanja svakodnevnih poslova zbog posljedice koje se očituje u ograničenoj pokretljivosti vratnog segmenta kralježnice i povremenim bolovima prilikom dužeg rada u nefiziološkom položaju glave i tijela.

Time bi sud dosudio tužitelju ukupan iznos u visini od 3.101,29 EUR imajući u vidu kriterije pretrpljenih fizičkih bolova i pretrpljenog straha, te zbog smanjenja životnih aktivnosti u omjeru od 2%. Sud je imao u vidu tijekom liječenja tužitelja te njegovu životnu dob (rođena 1991.g.), da će tužitelj trebati ulagati pojačane napore prilikom obavljanja svakodnevnih poslova zbog posljedice koje se očituje u ograničenoj pokretljivosti vratnog segmenta kralježnice i povremenim bolovima prilikom dužeg rada u nefiziološkom položaju glave i tijela.

13. Kako je tuženik pobijao presudu preko iznosa od 1.000,00 EUR tj. za iznos od 143,10 EUR to je sud u ponovljenom suđenju odlučivao o visini imovinske štete za pružnu tuđu pomoć i njegu u kojem dijelu je i ukinuta presuda ovog suda, a u odnosu na visinu neimovinske štete sud nije odlučivao iz razloga kako je prethodno navedeno i obrazloženo tj. iz razloga jer je presuda ovog suda poslovni broj Pn-151/2021-22 od 28. ožujka 2024. godine u dijelu dosuđene neimovinske štete pravomoćna.

14. Tužitelju je trebala tuđu pomoć i njega, nestručna pomoć, u trajanju sumarno 14 dana po 2 sata dnevno, te još 7 dana po 1 sat dnevno za uobičajene kućanske poslove pomoć pri odlasku u trgovinu i slično, ukupno je tužitelju bilo potrebno 35 sati tuđe nestručne pomoći. Tužitelju bi sud dosudio ukupan iznos u visini od 116,20 EUR (14 danax2 sata+7 danax1 sat=35 sati x 3,32 EUR = 116,20 EUR). Cijeneći opseg utvrđene tuđe pomoći kao i cijenu satnice takve pomoći na slobodnom tržištu, sud je temeljem čl. 223 ZPP-a utvrdio da je cijena sata pružanja takve pomoći iznos od 3,32 EUR.

Sud bi dosudio tužitelju ukupan iznos s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno/društveno zdravlje u visini iznosa od 3.218,10 EUR.

15. Tuženik je uložio žalbu na presudu ovog suda poslovni broj Pn-1051/2021-22 od 28. ožujka 2024. godine među inim navodeći da je presuda ovog suda nejasna jer je sud dosudio tužitelju s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu iznos u visini 143,10 EUR, a tužitelj je podneskom zahtijevao isplatu iznosa od 116,31 EUR.

U ponovljenom suđenju tužitelj podneskom od 09.02.2026. godine povisuje tužbeni zahtjev jer da treba uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. godine. Tužitelj predlaže da sud naloži tuženiku isplatu zbog povrede prava osobnost na tjelesno i duševno zdravlje u ukupnom iznosu od 2.580,00 EUR-a te s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu iznos u visini od 116,20 EUR, ukupno 2.696,20 EUR. Kako mu je tuženik isplatio u mirnom postupku iznos od 1.141,42 EUR te potom iznos od 1.000,00 EUR na temelju pravomoćne presude poslovni broj Pn-1051/2021-22 od 28.03.2024. godine to zahtjeva daljnju isplatu iznosa u visini od 554,78 EUR.

Tuženik navodi da je dana 18.04.2024.g. isplatio tužitelju iznos od 2.010,83 EUR i to s osnova naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 1.000,00 EUR, kamatu na neimovinsku štetu od 11.08.2020. godine do 18.04.2024. godine u iznosu od 207,39 EUR, trošak parničnog postupka u iznosu od 800,00 EUR i kamatu na troškove parničnog postupka od 28.03.2024. godine do 18.04.2024. godine u iznosu od 3,44 EUR, ukupno 2.010,83 EUR.

16. Kako je tuženik pobijao presudu preko iznosa od 1.000,00 EUR tj. za iznos od 143,10 EUR to je sud u ponovljenom suđenju odlučivao o visini imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu u kojem dijelu je i ukinuta presuda ovog suda, a u odnosu na visinu neimovinske štete sud nije odlučivao budući je u tom dijelu za iznos od 1.000,00 EUR presuda poslovni broj Pn-1051/2021-22 pravomoćna s danom 28. ožujka 2024. godine, ovršna dana 12. travnja 2024. godine.

Sud je kako je prethodno navedeno i obrazloženo u ponovljenom suđenju naveo po kojim kriterijima dosudio je tužitelju s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje budući Županijski sud u Zadru navodi da je presuda pravomoćna Pn-1051/2021-22 od 28. ožujka 2024. godine u odnosu na dio tužbenog zahtjeva u visini od

1.000,00 EUR ali da presuda ovog suda ne sadrži jasna i nedvojbeno mjerila koja utječu na odluku suda.

Slijedom navedenog imajući u vidu uputu Županijskog suda u ponovljenom suđenju sud je pojasnio po kojim kriterijima je dosuđena daljnja naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno/duševno zdravlje u iznosu od 1.000,00 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 11. kolovoza 2020. godine do isplate u kojem je dijelu i pravomoćna presuda ovog suda poslovni broj Pn-1051/2021-22 od 28. ožujka 2024. godine.

U svezi s navedenim sud nije dopustio objektivnu preinaku tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva u odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj zahtjeva daljnju isplatu iznosa s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje za iznos od 1.580,00 EUR umanjeno za nesporno isplaćene iznose (rješenje suda poslovni broj Pn-1353/2025-30 od 17. veljače 2026. godine (list 173-174 spisa). Sud ukazuje da tužitelj je povišio tužbeni zahtjev u dijelu kojim zahtjeva isplatu s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu za iznos od 0,007 EUR. Naime tužitelj je postupku koji se vodio pod poslovnim borjem Pn-1051/2021-22 do zaključenja glavne rasprave podneskom od 07.09.2022.g. zahtijevao isplatu s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu iznos od 116,13 EUR, a u ponovljenom suđenju zahtjeva isplatu iznosa u visini od 116,20 EUR što čini neznatno razliku.

17. Sud bi tužitelju dosudio 116,20 EUR s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu, a kako je tužitelj zahtijevao isplatu iznosa od 116,13 to mu je sud dosudio navedeni iznos kako je i zahtijevao podneskom od 07.09.2022. godine (točka I. izreke presude).

18. Tužitelj je zahtijevao zateznu kamatu na utuženi iznos tekuću od dana 11. kolovoza 2020. godine (dan podnošenja odštetnog zahtjeva). Tuženik osporava tijekom zatezne kamate pozivom na čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05, 36/09, 75/09 i 76/13, dalje ZOOP) na utuženu neimovinsku i imovinsku štetu, ističe da tužitelju bi pripadala naknada štete tek nakon dovršetka liječenja kada je tuženik mogao utvrditi opseg štete. Sud je na temelju nalaza i mišljenja vještaka dr. Žarka Rašića utvrdio da je liječenje tužitelja dovršeno dana 01. srpnja 2020. godine, da se tužitelj obratio tuženiku u mirnom postupku dana 10. kolovoza 2020. godine te mu je tuženiku mirnom postupku isplatio nesporni iznos neimovinske i imovinske štete u visini iznosa od 1.141,42 EUR, dakle tuženik je mogao utvrditi visinu štete u mirnom postupku jer je liječenje dovršeno prije podnošenja odštetnog zahtjeva (list 4 spisa) odnosno prije podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari tj. dana 19.04.2021. godine.

Prema stajalištu ovog suda tužitelju pripada zatezna kamata tekuća od podnošenja odštetnog zahtjeva tj. dana 11. kolovoza 2020. godine, sve sukladno čl. 1103. ZOO-a.

Naime tuženiku je u ovoj pravnoj stvari dostavljena medicinska dokumentacija tužitelja koja je sačinjena prije podnošenja tužbe pa je tuženik mogao utvrditi opseg štete u mirnom postupku. Po mišljenju ovog suda tuženik je dakle mogao utvrditi visinu štete dostavom odštetnog zahtjeva tj. dana 10. kolovoza 2020. godine (čl. 1103. ZOO-a) to je sud dosudio tužitelju zateznu kamatu tekuću na dosuđeni iznos od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Odredbom čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu propisano da oštećena osoba ima pravo na isplatu kamata u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, pa osiguratelj koji nije tada isplatio naknadu neimovinske štete ne može se osloboditi plaćanja zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

19. Slijedom navedenog sud je dosudio tužitelju zateznu kamatu na imovinsku štetu u iznosu od 1116,13 EUR tekuću od dana 11. kolovoza 2020. godine do isplate sve kao pod točkom I. izreke presude.

Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je do 31. srpnja 2015. sukladno odredbi čl. 29. st.2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05), a u smislu čl. 1165. ZOO/05, a od 1. kolovoza 2015. temelji se na odredbi čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 78/15.) i čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/22 i 155/23) i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 156/2022).

20. Sud je o troškovima postupka odlučivao temeljem čl. 154.st.1. ZPP-a, VPS 1.231,00 EUR. Sud je priznao trošak tužitelju za sastav odštetnog zahtjeva od 10.08.2020.g. u iznosu od 150,00 EUR, sastav tužbe od 19.04.2021. g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr.7. točka 1. OT-a), sastav podneska od 09.07.2021.g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 14.03.2022.g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), sastav podneska od 07.09.2022.g. u iznos od 150,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), trošak pristupa na ročište dana 16.02.2023.g. u iznosu od 75,00 EUR (Tbr. 9. točka 3. OT-a), pristup na ročište dana 12.02.2024. g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), sastav podneska od 09.02.2026.g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 17.02.2026.g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr.9. točka 1. OT-a), sastav podneska od 24.02.2026.g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 13.07.2026.g. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), ukupno 1.575,00 EUR, te je priznat trošak poreza u iznosu od 393,75 EUR, ukupno 1.968,75 EUR, priznat je opravdani trošak vještačenja u iznosu od 199,08 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,18 EUR, trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 53,09 EUR, ukupno je priznat tužitelju trošak u iznosu od 2.254,10 EUR.

Tužitelj ne osporava da mu je tuženik platio trošak parničnog postupka u iznosu od 800,00 EUR, pa je stoga sud dosudio tužitelju daljnji trošak u iznosu od 1.454,10 EUR.

Tuženik je platio tužitelju zateznu kamatu na trošak parničnog postupka u iznosu od 3,44 EUR za vremensko razdoblje od 28.03.2024.g. do 18.04.2024. godine. Slijedom navedenog sud je dosudio tužitelju zateznu kamatu na priznati trošak parničnog postupka u visini iznosa od 1.454,10 EUR tekuće od dana presuđenja do dana isplate.

Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 22.07.2021.g. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr.8. točka 3. OT-a), sastav podneska od 28.03.2022.g. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8. točka 3. OT-a), jer isti nisu bili nužni za vođenje postupka te nije priznat trošak pristupa na ročište dana 28.03.2024.g. u iznosu od 100,00 EUR jer tužitelj nije pristupio na ročište.

Odluka o zateznim kamatama na parnične troškove od presuđenja do isplate, prema čl.151.st.4. ZID ZPP-a (Narodne novine broj 80/22).

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 27. kolovoza 2028.

Sudac:

dr.sc. Ljiljana Matuško Antić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu u Zadru. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u 4 istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dna:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-4f121**

Kontrolni broj: **0d1fb-ee21c-b4033**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.